

bestemte i loven angivne kriterier, f. eks. områdets folketal. Også de af et sådant fællesmøde vedtagne planer skal for at blive bindende stadfæstes af boligministeren.

Såfremt boligministeren ikke mener at kunne stadfæste en af et amtsråd eller et fællesmøde vedtaget plan, skal ministeren fremsætte lovforslag i folketinget. Boligministerens stadfæstelse eller fremsættelse af forslag til ændring af planerne skal ske inden en i loven fastsat kort frist.

IV

Det påhviler amtsrådene til stadighed at følge udviklingen og efter foranstående regler for tilvejebringelse af planer foretage sådanne ændringer af disse, som findes nødvendige af hensyn til en sund udvikling.

Baggrunden for dette forslag fra mindretallet er, at en planlægning alene for det af det fremsatte lovforslag omfattede område efter mindretallets opfattelse ikke kan være rationel, idet planlægningen må berøres af, hvad der foretages i den øvrige del af Københavns omegn i videste betydning.

Mindretallet mener derfor, at lovgivningen bør omfatte de tre amter omkring København: Københavns amt, Roskilde amt og Frederiksborg amt, og at det bør være folkevalgte forsamlinger for disse områder, der lader foretage en planlægning, og som træffer bindende beslutninger med hensyn til planlægningens udførelse.

Det er efterhånden erkendt, at de nuværende kommuner ikke alene vil kunne løse de planlægningsopgaver, som forestår i den kommende tid.

Det er derfor mindretallets opfattelse, at det vil være rigtigst med en lovgivning som ovenfor skitseret til løsning af disse problemer.

Den nuværende planlægning foregår gennem en lang række organer, dels statslige, dels kommunale, uden tilstrækkeligt samarbejde. Eksempelvis skal nævnes: byplan-nævnet, egneplansekretariatet, byudviklingsudvalget, naturfredningsrådet, overfredningsnævnet, samfærdselskommissionen, vejdirektoratet, statsbanernes planlægningskontor, boligministeriets kommitterede i byplanspørgsmål, hovedstadskommunernes

samråd foruden naturligvis de enkelte kommuners planlægningsorganer.

Det er klart, at en forenkling på dette område er en nødvendighed.

Der vil ved den af mindretallet foreslåede lovgivning ske dels en nødvendig koordinering og dels en forenkling, idet det overlades de respektive amter, eventuelt i fællesskab, at foretage både planlægningen og beslutning herom og om zoneinddelingen. Der er også skabt mulighed for et effektivt samarbejde mellem amter og købstæder, hvilket må være påkrævet, idet der ikke foreligger nogen klar begrundelse for, at der ikke i købstæderne skulle kunne ske en betydelig vækst, når man i øvrigt arbejder med planer om nye byer på op til ca. 10 gange den størrelse, købstæderne i området har. Endvidere får amtet beføjelser til ikke alene at planlægge trafik og forsyning, men også at sikre udførelsen af disse planer.

Videre er der givet retningslinjer for den udvikling, der tilstræbes, ikke mindst for at undgå det store menneskelige og økonomiske spild ved skabelse af de såkaldte sovebyer. Disse kræver en urimelig investering og udgift til rejser, og de arbejdstidsnedsættelser, som moderne teknik vil bringe, bliver opslugt af rejsetid.

Endelig er der ved sidste stykke i afsnit I rådet bod på den afgørende fejl i den nuværende lov om regulering af bymæssige bebyggelser, at zonerens levetid er et fastsat åremål, der aldrig i praksis vil stå i det rigtige forhold til udviklingshastigheden.

Efter den af mindretallet skitserede lovgivning skal zonerne for boligbyggeri ved en zonestyring altid ansættes til så stort et areal, at det på ansættelsens tidspunkt skønnes at slå til i 15 år. Udviklingen skal derefter stadig følges, og skønner man på noget tidspunkt, at der ikke er byggearealer til mere end 7 år, skal byggezonerne udvides til et areal, der skønnes tilstrækkeligt til 15 år. På samme måde skal der forholdes for erhvervszoner, her er tidsrummene dog 10 og 25 år, fordi eksisterende virksomheder må have betydelige arealer for udvidelser langt frem i tiden. På denne måde sikres, at byggegrunde aldrig bliver en mangelvare, idet der altid vil være byggegrunde til mindst 7 år for boligbyggeri og til mindst 10 år for erhverv.